

31 Μαΐου, 1993

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΑΚΟΝΤΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 659/90)

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός έλεγχος — Περιορίζεται στη διαπίστωση της επάρκειας της έρευνας και στον έλεγχο της άσκησης της διακριτικής ευχέρειας στην παρούσα περίπτωση των φορολογικών αρχών.

5

Φορολογία Εισοδήματος — Τεκμήριο νομιμότητας απόφασης του Εφόρου — Φορολογούμενος φέρει το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών του και παρουσίασης των απαραίτητων αποδεικτικών στοιχείων — Παράλειψή του, παρέχει την ευχέρεια στον Έφορο να προσδιορίσει τον φόρο.

10

Με την προσφυγή του ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος, να του επιβάλει φόρο εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1985-1986 και 1987.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Σε υποθέσεις της φύσεως αυτής, ο αναθεωρητικός έλεγχος περιορίζεται στη διαπίστωση της επάρκειας της έρευνας και στον έλεγχο της άσκησης της διακριτικής ευχέρειας των φορολογικών αρχών, με γνώμονα τα γεγονότα που είχαν ενώπιόν τους.

20

2. Ο φορολογούμενος οφείλει να παρουσιάζει τα απαραίτητα απο-

δεικτικά στοιχεία για υποστήριξη των αιτημάτων του και η παράλειψη του να πράξει τούτο παρέχει την ευχέρεια στον Έφορο να προχωρήσει στον προσδιορισμό του φόρου.

- 5 Ο αιτητής έκαμε διάφορους ισχυρισμούς, τους οποίους όμως δεν τεκμηρίωσε και δεν παρουσίασε στον καθ' ου η αίτηση 1 τα αναγκαία δικαιολογητικά που του ζητήθηκαν. Επομένως, δεν κατόρθωσε να ανατρέψει το τεκμήριο της νομιμότητας. Πέραν τούτου από το υλικό που τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, βρίσκω πως ο καθ' ου η αίτηση προέβη στη δέουσα έρευνα και βασιζόμενος στα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του, επέβαλε τις υπό κρίση φορολογίες.

- 10 Η φορολογία που επιβλήθηκε στον αιτητή για τα έτη 1985-1987, λήφθηκε στο πλαίσιο των εξουσιών που παρέχει στον καθ' ου η αίτηση 1 η σχετική νομοθεσία και ήταν λογικά επιβαρυντική. Ο αιτητής με κανένα από τους ισχυρισμούς του δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η φορολογία που του επιβλήθηκε ήταν καθ' οιονδήποτε τρόπο λανθασμένη ή παράνομη. Κανένας από τους λόγους ακυρότητας που προβλήθηκαν δεν ευσταθεί.

20

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 25 *Βαρναβίδης ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3376,*

Ραυλού ν. Republic (1988) 3 C.L.R. 1137.

Προσφυγή.

30

Προσφυγή με την οποία ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του καθ' ου η αίτηση, με την οποία του επιβλήθηκε φόρος εισοδήματος, για τα φορολογικά έτη 1985-1986 και 1987.

35

Γ. Γεωργίου, για τον Αιτητή.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

40

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του καθ' ου η αίτηση αρ. 1 Εφόρου Φόρου Εισοδήματος, με την οποία επιβλήθηκε στον αιτητή φόρος εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1985-1986 και 1987.

Ο αιτητής υπόβαλε δήλωση εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1985 και 1987, πλην όμως μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της επίδικης απόφασης δεν υπόβαλε δήλωση εισοδήματος για το 1986.

Οι φορολογίες έγιναν με βάση τις δηλώσεις εισοδήματος του αιτητή για τα έτη 1985 και 1987, ενώ η φορολογία του έτους 1986 έγινε σύμφωνα με την κρίση του καθ' ου η αίτηση. 5

Ο αιτητής υπόβαλε ένσταση για τις πιο πάνω φορολογίες με επιστολή του ημερ. 28.2.90, με τον ισχυρισμό ότι αυτές δεν ανταποκρίνονται με τις γραπτές του δηλώσεις. Ο καθ' ου η αίτηση, με σκοπό τη διευθέτηση της ένστασης του αιτητή, ζήτησε με επιστολή του από τον αιτητή (Παράρτημα Β στην ένσταση), να υποβάλει κατάσταση ενοικίων κατ' έτος, ενοικιαστηρια έγγραφα καταστημάτων και οικίας, ως και των κτημάτων στη Γερσοκήπου, αλλά αυτός παράλειψε να το πράξει. 10

Ο καθ' ου η αίτηση προχώρησε στην εξέταση της υπόθεσης και στη λήψη της σχετικής απόφασης, στηριζόμενος σε στοιχεία που είχε στα χέρια του. 20

Το φορολογητέο εισόδημα του αιτητή για την περίοδο 1985-1987 υπολογίστηκε σε £2.412, £4.148 και £3.610, αντίστοιχα.

Στις 25.6.90, ο καθ' ου η αίτηση απέστειλε στον αιτητή τις σχετικές ειδοποιηθείσες επιβολής φορολογίας για τα πιο πάνω έτη, μαζί με συνοδευτική επιστολή της ίδιας ημερομηνίας (βλ. Παράρτημα Δ στην ένσταση). 25

Σαν αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή. 30

Είναι εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως οι επίδικες φορολογίες είναι λανθασμένες. Συγκεκριμένα παραπονείται για το ύψος των εισοδημάτων του, που καθορίστηκε από τον καθ' ου η αίτηση, για τα ποσά που αντιπροσωπεύουν μισθούς από την εταιρεία Δ.Ν. Φακοντής Λτδ, για το ύψος του εισοδήματος του από την επιχείρηση του σταθμού βενζίνης Μόμπιλ στη Γερσοκήπου, καθώς επίσης και για το ότι δεν αφαιρέθηκαν, όπως ισχυρίζεται, τα έξοδα από τα καθαρά ενοίκια που ο αιτητής εισπράξε και δεν έγινε παραχώρηση για αποσβέσεις, για σχολικό φόρο και για εισφορές σε κοινοφελή ιδρύματα. 35

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση εισηγήθηκε, πως η επίδικη απόφαση λήφθηκε στο πλαίσιο των εξουσιών που παρέχει η σχετι-

κή νομοθεσία και ήταν εύλογα εφικτή στα πλαίσια των γεγονότων που είχε ενώπιον του ο καθ' ου η αίτηση 1. Συγκεκριμένα αναφέρθηκε πως ο καθ' ου η αίτηση όσον αφορά τα εισοδήματα του αιτητή από την εργασία του, βασίστηκε σε επιστολή των κοινωνικών ασφαλίσεων (Παράρτημα 1 στην αγόρευση του), στην οποία αναφέρονται οι ασφαλιστές αποδοχές του αιτητή σύμφωνα με δική του δήλωση. Όσον αφορά τα ενοίκια, ο καθ' ου η αίτηση 1 βασίστηκε σε έρευνα που έκαμε, με την οποία διαπιστώθηκαν παράλειψη του αιτητή να δηλώσει ορισμένα ενοίκια, καθώς και το ύψος των ενοικίων.

Επειδή ο αιτητής παράλειψε να παρουσιάσει τα στοιχεία που του ζητήθηκαν, δεν έγινε καμιά παραχώρηση για αποσβέσεις, ενώ όλα τα έξοδα, με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία που υπέβαλε ο αιτητής, αφαιρέθηκαν.

Τα έσοδα του αιτητή από την επιχείρηση του σταθμού βενζίνης Μόμπιλ, υπολογίστηκαν με βάση έγγραφο ημερ. 4.4.84, για το οποίο δεν έγινε ακύρωση για τα έτη 1985-1987. Πέραν αυτού, ο καθ' ου η αίτηση 1, βασίστηκε σε πιστοποιητικό αποδοχών (Έγγραφο αρ. 48 που επισυνάφθηκε στην αγόρευση του δικηγόρου του καθ' ου η αίτηση), το οποίο ο ίδιος ο αιτητής υπογράφει και στο οποίο αναφέρεται ότι το ολικό των αποδοχών του ανέρχεται στο ποσό των £1.248. Επίσης ο καθ' ου η αίτηση βασίστηκε σε δήλωση του Χρ. Φακοντή, ότι τα εισοδήματα του αιτητή τα έπαιρνε ο αδελφός του Κώστας Φακοντής. Επιπρόσθετα, ο αιτητής στις δηλώσεις του που υπόβαλε για το 1985 και 1987, αναφέρθηκε ότι είχε εισοδήματα από το Χρ. Φακοντή.

Ο επαγγελματικός φόρος, τα σχολικά και οι δωρεές παραχωρήθηκαν.

Το ερώτημα που εγείρεται στην παρούσα υπόθεση είναι κατά πόσο η επίδικη απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος είναι νόμιμη και ορθή και εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις.

Είναι καθιερωμένη αρχή του διοικητικού δικαίου ότι σε υποθέσεις της φύσεως αυτής, ο αναθεωρητικός έλεγχος περιορίζεται στη διαπίστωση της επάρκειας της έρευνας και στον έλεγχο της άσκησης της διακριτικής ευχέρειας των φορολογικών αρχών με γνώμονα τα γεγονότα που είχαν ενώπιόν τους. Σχετική επί του προκειμένου είναι η πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας στην **Βαρνάβας Βαρναβίδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1988) 3 Α.Α.Δ. 3376, όπου αναφέρονται τα εξής:

"Η απόφαση της ολομέλειας στην *Georghiades ν. Republic* (1982) 3 C.L.R. 659, καθορίζει το πλαίσιο για την αναθεώρηση απόφασης για τη φορολογία του εισοδήματος. Τα κριτήρια είναι τα ίδια με εκείνα που διέπουν την αναθεώρηση κάθε άλλης εκτελεστής απόφασης της Διοίκησης. Εφόσον διαπιστώνεται ότι ο νόμος παρέχει εξουσία για την επιβολή φόρου το ερώτημα που εγείρεται είναι αν η απόφαση των αρχών ήταν λογικά εφικτή στα πλαίσια των γεγονότων που είχαν ενώπιόν τους. Κριτής των σχετικών γεγονότων είναι ο Έφορος. Η ευχέρεια του δικαστηρίου για παρέμβαση περιορίζεται στις περιπτώσεις εκείνες που διαπιστώνεται ότι η κατάληξή του δεν ήταν ως θέμα λογικής συνέπειας δυνατή."

Εξάλλου έχει επανειλημμένα νομολογηθεί ότι ο φορολογούμενος οφείλει να παρουσιάζει τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία για υποστήριξη των αιτημάτων του και ότι η παράλειψή του να πράξει τούτο παρέχει την ευχέρεια στον Έφορο να προχωρήσει στον προσδιορισμό του φόρου. Στην υπόθεση *Σταύρος Παύλου ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 1137, το Δικαστήριο τόνισε τα εξής:

"The effect of failure by an applicant to submit to the respondent the relevant information despite repeated reminders to that effect have been commented in a number of cases (see, inter alia, *Nicou ν. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1113 and *Panayiotou ν. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 857. Relevant in the respect is the following passage in the *Nicou* case at p. 1118.:

"Needless to say that one should not lose sight of the fact that the applicant himself failed to submit at the appropriate time his returns of income which would inevitably contain matters that would have been within his exclusive knowledge and which could be duly investigated by the respondent Commissioner. A taxpayer that fails or neglects to submit the income tax returns takes upon himself the risk of having his assessable income arrived at by an inquiry, which in the present case could not but have been the best possible."

Moreover under section 13(3) of the Assessment and Collection of Taxes Law, 1978-1979, in cases where a person has not delivered a return and the Director is of the opinion that such person is liable to pay tax to the best of his judgment, the Director may determine the object of the tax and assess such person according to the nature and extent of his business."

5 Ο αιτητής έκαμε διάφορους ισχυρισμούς, τους οποίους όμως δεν τεκμηρίωσε και δεν παρουσίασε στον καθ' ου η αίτηση 1 τα αναγκαία δικαιολογητικά που του ζητήθηκαν. Επομένως, δεν κατόρθωσε να ανατρέψει το τεκμήριο της νομιμότητας. Πέραν τούτου από το υλικό που τέθηκε ενώπιόν μου, βρίσκω πως ο καθ' ου η αίτηση προέβη στη δέουσα έρευνα και βασιζόμενος στα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του, επέβαλε τις υπό κρίση φορολογίες.

10 Με βάση τη νομολογία που προαναφέρθηκε, καταλήγω στο συμπέρασμα πως η φορολογία που επιβλήθηκε στον αιτητή για τα έτη 1985-1987, λήφθηκε στο πλαίσιο των εξουσιών που παρέχει στον καθ' ου η αίτηση 1 η σχετική νομοθεσία και ήταν λογικά εφικτή. Ο αιτητής με κανένα από τους ισχυρισμούς του δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η φορολογία που του επιβλήθηκε 15 ήταν καθ' οιονδήποτε τρόπο λανθασμένη ή παράνομη. Κανένας από τους λόγους ακυρότητας που προβλήθηκε δεν ευσταθεί.

20 Κατά συνέπεια, οι επίδικες αποφάσεις επικυρώνονται και η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος του αιτητή. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα σε βάρος του αιτητή.*